

Lopotník

Občasník o minulosti a přítomnosti naší obce
Ročník XX číslo 2/2020

Úprava chodníku a zeleně na návsi

Zprávy z radnice

Schválený rozpočet - závazné ukazatele rok 2020

16.12.2019

PŘÍJMY

PAR POL ORG Název závazného ukazatele Kč Z toho

0000 daně **4 049 400,00**

0000 Místní poplatky z vybr.činností a služeb **56 000,00**

0000 Neinv.přij.transfery ze st.rozpj.v rámci souhrn.dotač.vzta **94 400,00**

1019 Ostatní zemědělská a potr.činnost a rozvoj **66 000,00**

2321 Odvádění a čištění odpadních vod a nakládání s kaly **80 000,00**

3319 Ostatní záležitosti kultury **6 000,00**

3639 Komunální služby a územní rozvoj jinde nezařazené **926 600,00**

3725 Využívání a zneškodňování komunálních odpadů **25 000,00**

6310 Obecné příjmy a výdaje z finančních operací **6 000,00**

PŘÍJMY CELKEM 5 159 000,00

VÝDAJE

PAR POL ORG Název závazného ukazatele Kč Z toho

2219 Ostatní záležitosti pozemních komunikací **3 500 000,00**

2292 Dopravní obslužnost veřejnými službami - drážní **39 750,00**

232 Odvádění a čištění odpadních vod a nakládání s kaly **720 000,00**

3111 Mateřské školy **16 000,00**

3113 Základní školy **10 000,00**

3314 Činnosti knihovnické **10 000,00**

3319 Ostatní záležitosti kultury **110 000,00**

3341 Rozhlas a televize **1 000,00**

3399 Ostatní záležitost kultury, církví a sděl. prostředků **10 000,00**

3613 Nebytové hospodářství **40 000,00**

3631 Veřejné osvětlení **191 000,00**

3632 Pohřebnictví **14 000,00**

3721 Sběr a svoz nebezpečných odpadů **35 000,00**

3722 Sběr a svoz komunálních odpadů **110 000,00**

3723 Sběr a svoz odpadů (jiných než nebezp. a komunál.) **30 000,00**

3745 Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň **558 000,00**

5512 Požární ochrana - dobrovolná část **87 000,00**

6112 Zastupitelstva obcí **403 000,00**

6171 Činnost místní správy **720 185,00**

6310 Obecné příjmy a výdaje z finančních operací **7 000,00**

6320 Pojištění funkčně nespecifikované **32 000,00**

6402 Finanční vypořádání minulých let **13 065,00**

6409 Ostatní činnosti jinde nezařazené **17 000,00**

VÝDAJE CELKEM 6 674 000,00

**Ze zápisu ze 7. veřejného zasedání zastupitelstva obce Klopotovice
konaného v úterý 13. 12. 2019 v 19.00 hod**

Zastupitelstvo schvaluje program 7. veřejného zasedání zastupitelstva a ověřovatele zápisu p. Nesvadbíkovou a Pospišovou

Zastupitelstvo schválilo předložený schodkový rozpočet na rok 2020. Příjmy jsou schváleny podle paragrafů a položek. Výdaje podle paragrafů. Schodek rozpočtu bude kryt finančními prostředky minulých let.

Zastupitelstvo schválilo Obecně závaznou vyhlášku obce č. 1/2019, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

Zastupitelstvo schválilo Obecně závaznou vyhlášku obce č. 2/2019, o místním poplatku ze psů. Účinnost vyhlášky od 1. 1. 2020.

Zastupitelstvo schválilo výši stočného pro rok 2020 ve výši 15 Kč/m³.

Výběr dodavatele na zpracování projektové dokumentace – zasíťení pozemku nová výstavba. Par č. 143/4. Na základě předložených nabídek zastupitelstvo vybralo firmu ArchSta servis. s.r.o

Zastupitelstvo schválilo firmu ArchSta s.r.o. na zpracování projektové dokumentace a pověřuje starostu uzavřením smlouvy.

Zastupitelstvo schválilo peněžité dary občanům.

Zastupitelstvo schválilo finanční příspěvek ve výši 18 000 Kč MŠ Ivaň.

**Ze zápisu z 8. veřejného zasedání zastupitelstva obce Klopotovice
konaného ve čtvrtek 12. 3. 2020 v 19.00 hod**

Zastupitelstvo schválilo program 8. veřejného zasedání zastupitelstva doplněný o jeden nový bod a ověřovatele zápisu p. Bukovce a pí. Pospišovou

Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o zřízení věcného břemene č. PV-01433005763/001 a pověřuje starostu k podpisu smlouvy.

Zastupitelstvo vybralo firmu ROADMEDIC Šumperk na opravu místní komunikace par. č. 1/10. Pověřuje starostu uzavřením smlouvy.

Zastupitelstvo schválilo vystoupení ze Spolku odpady Olomouckého kraje, z. s.

Zřízení spořicího účtu u KB. Účet by byl zřízen za účelem přesunu finančních prostředků z účtu obce na financování oprav ČOV a kanalizace.

Zastupitelstvo schválilo zřízení spořicího účtu u KB na financování oprav ČOV a kanalizace.

Zastupitelstvo schválilo Smlouvu o dílo a obchodní podmínky III/4344 Klopotovice – průtah.

Paní V. Bukovcová upozorňuje naše občany, kteří ještě nezaplatili poplatek za odvoz komunálního odpadu a také poplatek za psy, mohou tak učinit v úřední hodiny na obecním úřadě.

Ted' v době velkého omezení pohybu se žádné společenské akce nekonají. Hospoda zavřená, v obchodě potkáte během týdne jenom pár lidí. To je tím, že se jde jenom jednou nebo dvakrát v týdnu nakoupit. Je to těžká doba, ale zdraví je nade vše. Tak tady bude pouze dění, které pojednává o změnách na návsi. To omezení je z důvodu infekce, která zasáhla celý svět, je to COVID – 19. Nekonal se ples, není stavění máje, a také jeho kácení. Veškeré veřejné akce jsou zrušeny nařízením vlády ČR.

Úprava chodníku

Na veřejném zasedání Obecního úřadu v Klopotovicích byl jeden z bodů jednání úprava chodníku před novostavbou. Chodník vede od domu Pospišových k domu Jaroslava Indráka. Práci na této akci získala firma pana Stanislava Gála. Práci odvedli, a další práce se ujala firma pana Jaroslava Lehkého. Volná místa zaplnili zeminou a zaseli trávu.

Zmizelá dominanta obce

Pan Miroslav Kobza, redaktor Českého rozhlasu Olomouc, v jednom povídání na již zmíněné stanici uvedl jednu z dominant naší obce zrekonstruovanou sýpku. Měl pravdu, ale to není jediná dominanta, další je jako téměř všude kaplička. Ale tady bude řeč o třetí. Ať chceme nebo ne, dominanta to byla. Jedná se o smrk před obecním úřadem. Když ho sázeli, tak se té budově říkalo radnice. Když už jsem napsal, že byla, tak dnes dne 1. dubna 2020 byl tento smrk skácen. Není tu už žádný pamětník sázení tohoto stromu, tak budeme pátrat trochu v minulosti. Na pomoc si vezmeme pohlednici z roku 1901. Na ní ještě žádný smrk není, jsou tam sice stromky, ale jiné. K této pohlednici jsem si vzal na pomoc odborný výklad.

Klopotovice u Tovačova

Historická pohlednice, náves s kaplí, kolem roku 1900, jednozáběrová pohlednice.

Bližší údaje o pohlednici

Vytiskl Jindřich Slovák Kroměříž (firma založena r. 1898, existovala do r. 1910), světlotisk, jedná se o pohlednici s tzv. dlouhou adresou (pohlednice tohoto typu byly vydávány do roku 1900). Celá zadní strana byla vyhrazena pro adresu. Text sdělení se psal na přední stranu do volného místa pod obrázek, v tomto případě (což bylo typické pro pohlednice tištěné technikou světlotisku), byl pro písemné sdělení ponechán volný pruh při spodním okraji lístku. Text přání z 23. 7. 1901. Jinak doba vzniku pohlednice se dá určit nejen z razítka, ale i typu známky. Tato užívána v letech 1889 – 1901.

Text dále pokračuje, ale nás spíše zajímá doba, kdy vlastně byl tento smrk zasazen.

V knize Klopotovice – odraz života obce v zrcadle času autoři uvádí, že před radnicí byl odhalen pomník připomínající oběti první světové války a legionáře. Ten byl odhalen 10. září 1922. Pomník tam stál až do začátku druhé světové války. Na přiložené fotografii je vidět mimo již zmíněných stromků také malý smrček vedle pomníku. Dá se z toho usoudit, že tento smrk byl zasazen někdy až po skončení první světové války.

V budově za pomníkem a také za tímto smrčkem se střídali zastupitelé a smrk si v klidu rostl do své krásy.

Poté přišla druhá světová válka. Na samém konci války vznikly velké škody na majetku obyvatel. Byla poškozena i kaplička, ale smrky, byly dva, a ty to přežily.

Na další fotografii jsou zachyceny právě ty smrky na konci druhé světové války. Ten blíže ke kapličce byl pořád menší než ten druhý. Jeho stav se zhoršoval a byl skácen před několika málo lety.

Budeme-li brát to, že byl zasazen někdy okolo roku 1920, tak se pravděpodobně dožil úctyhodného věku, sta roků.

Vrátíme-li se ještě k válce, tak musíme podotknout, že před radnicí v blízkosti těchto stromů byli původně pohřbeni osvoboditelé naší obce. Byli to vojáci Rudé armády. Vojáci Královské armády Rumunska byli pohřbeni za vesnicí, u kaštanu, směrem k dnešnímu hřbitovu.

Zde na snímku vidíme smrky tři, ty dva menší už tu nebyly několik roků, a ten největší skončil právě dnes.

Zaměstnanci firmy pana Lehkého odklidili spadané větve a také kmen.

Pro nás trochu nezvyklý pohled. To ještě není vše. Ať jsme přijížděli od Ivanč, od Věřovan anebo od Biskupic k naší obci, vždycky nade vše ostatní vyčuhoval vrcholek tohoto stromu.

Velikonoce – největší křesťanský svátek v roce

Vrátíme se, kousek zpátky. Podzim je období, kdy se sklízí všechno to, co na zahrádce ještě zbylo. Poryje se, poore, a zahrádka se připraví na další rok. Potom přijde zima. No minulá zima byla velmi mírná. Topilo se, ale prostě hlavně toto období má toto pojmenování. Když se podíváme pár let zpátky, tak zima vypadala jinak. Zahrádka si odpočinula od nás, a my od ní. Potom přišlo jaro. Vždycky na začátku jara jsou velikonoce. To už ožívá příroda a těší se na všechno to krásné, co toto období obnáší. Rostlinstvo ožije, živočišstvo má obvykle mláďata, a vůbec je jiná nálada po tom zimním útlumu. Ten útlum také ale není na škodu. Už od pradávna se v zimě udělalo to, na co nebyl čas po celou zbývající část roku.

A teď těm k velikonočím. Všichni víme, že Ježíš Kristus byl ukřižován a poté vstal z mrtvých. Právě proto je tento den považován za největší křesťanský svátek. Ale můžeme se na velikonoce podívat i z jiné stránky věci. Velikonoce můžeme považovat i za vítání jara. I na lidech je vidět lepší nálada. Jsou zvyky okolo velikonoce. Mytí nohou na zelený čtvrtek, ale to na co se nejvíce těšíme je velikonoční pondělí. Mrskut, pomlázka, či šmigrus, to jsou neznámější názvy toho, kdy se lidé navštěvují. Chlapi trochu pomskaří děvčata, ať už mladší, anebo starší a řeknou nějakou koledu. Kluci dostanou vajíčko nebo spíše nějakou sladkost, a ti starší nějakého toho panáka.

Letos, ale je v tom háček. Ten problém dělá nakažlivá nemoc COVID – 19. Je zakázáno shromažďování více lidí. Příští rok to bude určitě zas lepší.

Lidé ale jaro letos vítají trochu jinak a po svém. Dali před své domy a na zahrádky své výtvary.

Mladí hasiči „Plameňáci“

Vloni už čtvrtým rokem se zúčastňovali Plameňáci z Klopotovic různých akcí, hlavně soutěží. Těch akcí bylo celkem 28. Z toho několik akcí bylo spíše pro zábavu. Stavění a kácení máje, Tábor na Šusovce, Den za obnovu lesa, kde pracovali v lese a sázeli stromky a výlet do Ostravy, kde fářali do dolu a také navštívili areál Dolních Vítkovic. Ostatní byly soutěže v několika kategoriích. Přípravka, mladší a starší žáci a také dorostenky a dorostenci. Všichni dobře reprezentovali naši obec.

Letos se zúčastnili zatím jenom dvou soutěží a to v Mostkovicích a v Tovačově. Jednalo se o halové soutěže, venku byla ještě zima. Toto účinkování ukončila pandemie.

Trocha historie

Můžeme se podívat, jak to o velikonocích probíhalo před řadou roků. Tak to zvěčnil na svých fotografiích pan Vojtěch Navrátil.

Jak nám ukradli most

Tento příběh je z konce padesátých let dvacátého století. Pochází z doby, kdy zaměstnanci uhelných skladů ještě rozváželi a také v putnách roznášeli uhlí až do domu. Takto si v Olomouci na živobytí vydělával jeden z našich občanů. Pan František. Tu dostali od zákazníka tringelt, jinde zas čtvrtku. Tehdy se ještě v pracovní době alkohol běžně pil. Tento pan František byl později znám tím, že pije rum.

Někdy mu nestačila málo povznesená nálada z Olomouce a vystoupil z autobusu o jednu zastávku dřív. Ve Věrovanech, tam hned u zastávky je hospoda U Radika. Chvilku poseděl, něco málo vypil a pokračoval k domovu. Šel po silnici z Věrovan směrem k Tovačovu, po asi dvou kilometrech odbočil doprava do Klopotovic. Po dalším kilometru přešel přes mostek u Svodnice. To bylo pořád dobře. Nevím, jestli si chtěl zkrátit cestu, nebo co ho napadlo, dál šel přes pole. Možná si to ani neuvědomoval. Najednou byl na břehu Vikličky. A most co tam stával léta, tu nebyl. Tak šel po břehu dál, směrem k Vidlicím a pořád nic. Po chvilce rozhodování, vyhrnul nohavice a pokusil se Vikličku přejít. Podařilo se. Je fakt, že vyšel v bahnech. Šel dál přes pole a potom po polní cestě, prošel okolo hřbitova a došel do vesnice. Říkal potom: „Vím, že lidi kradou ale, že někdo ukrade most to jsem nevěděl.“

Slyšel jsem také druhou verzi, kdy šel pan František z Tovačova a minul most u Viklic, to vyprávěla jeho dcera. Šel taky přes vodu.

A dokonce i třetí, kdy došel od Klopotovic až k Viklicím a měl radost, že může tentokrát přejít aspoň po tomto mostě, když tam ten ukradli a tento zatím nechali.

Josefové

Asi ze všech jmen u nás v Klopotovicích už dlouhou dobu je jméno Josef nejrozšířenější. Proto teď bude řeč o dvou z nich. V šedesátých letech minulého století se k nám jeden přistěhoval a druhý přiznal. Oba dva byli odborníci na malé motocykly, jeden měl moped a druhý pionýra. Tehdy nás moc nezajímaly řídičské průkazy. Jezdili jsme i bez nich. Až jsme dosáhli požadovaného věku, tak si je jednak všichni udělali. Tito dva, nás všechny ve svých vědomostech o těchto strojích daleko převyšovali. Ze svých dvou až tří koňových strojů udělali málem závodní. Leštili kanály, snižovaly hlavy válců. Oba tvrdili, že jim jejich stroje jedou 70 km za hodinu. Tak dlouho se štengrovali až jednou v podvečer došlo na měření sil. Dohodli se, že pojedou na věrovanskou křižovatku. Ta je z Klopotovic asi dva kilometry směrem na Věrovany. A taky jeli. Tam už někdo čekal, hlídal, aby náhodou nepodváděli. Když první na mopedu dorazil zpátky ke kapli, druhý, na svém pionýru byl za ním asi padesát metrů. Prohrál a pronesl na svoji obhajobu: „No tak mně to jede jenom devětašedesát.“ Nikdo jim rychlost neměřil. Ale asi měl pravdu.

Fotograf Jirka

V šedesátých letech minulého století se nakupovalo poněkud jinak jak teď. Například, pokud lidé chtěli od řezníka trochu lepší maso, museli stát aspoň hodinu před otevřením obchodu ve frontě před tímto obchodem. Kdo přišel později, mohl koupit už jenom to, co zbylo. Do Tovačova jezdily naše maminky, ale o prázdninách dost často jsme jezdili nakoupit my. Jednou jsem jel s Jirkou. Dostal jsem stokorunu, na tu můj otec dělal tehdy tři nebo možná čtyři dny. Takovou tehdy měla hodnotu. A s touto bankovkou se vydal k řezníkovi do Tovačova, Jirka jel se mnou jenom tak. Nakoupil jsem maso na neděli u řezníka pana Grepla, asi za dvacet korun. Peníze dal do peněženky a jeli jsme na náměstí. Kousek od náměstí směrem ke kostelu tenkrát byla drogerie. Tam jsme chvíli obhlíželi fotoaparát značky Pionýr. On byl opravdu pro pionýry, prostě pro děti. Když se mě Jirka zeptal asi potřetí, jestli mu půjčím peníze, tak jsem mu je půjčil. Paní se zeptala, jestli s kabilkó nebo bez kabilky. Rozdíl v ceně byl buď 62 anebo 48 Kčs. Vzal si s tím pouzdem. Byli jsme domluveni, že jak přijedeme domů, tak mi hned peníze přinese. Nic se nedělo. Rodičům jsem vrátil peníze hned nemohl, protože jsem je neměl. Po nějakém nárezu jsme se vydali k sousedům, kde ten můj kamarád tehdy bydlel. Jeho rodiče nic nevěděli, tak dostal také Jirka. Mezi rodiči došlo k finančnímu vyrovnání a tak začínalo naše fotografování. Brzy jsem si koupil stejný aparát i já. Časem jsme si mohli koupit lepší foťáky, Jirka dokonce zvětšovák a spolu jsme dělávali fotky.

Periodický tisk územně správního celku. Vydává Obec Klopotovice se sídlem Klopotovice čp. 11, IČ 00288357. Redakce: Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č. j. E 16862. Vychází čtvrtletně, náklad 120 výtisků. Toto číslo vychází 5. května 2020 a je dodáváno domácnostem v obci zdarma.